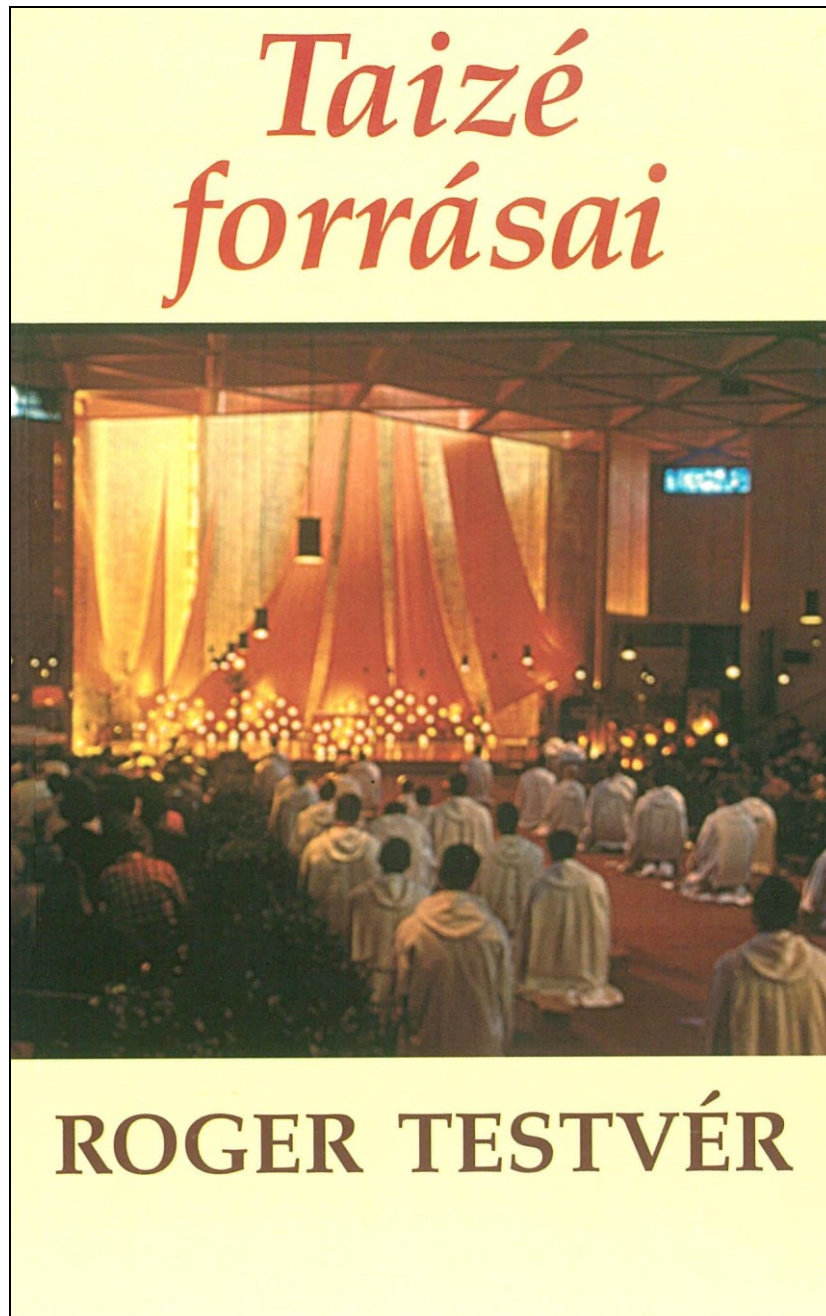

Roger testvér Taizé forrásai

mű a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár (PPEK)
– a magyarnyelvű keresztény irodalom tárháza – állományában.

Bővebb felvilágosításért és a könyvtárral kapcsolatos legfrissebb hírekért
látogassa meg a <http://www.ppek.hu> internetes címet.

Impresszum

Roger testvér Taizé forrásai

A mű eredeti címe:
Amour de tout amour –
Les sources de Taizé

Fordította:
Hegedűs Andrea

Jézus Krisztus, te mindig bennem voltál,
amikor még nem is ismertelek. Jelen voltál,
amikor még nem is kerestelek. Amikor
felismertelek, égetett a vágy, hogy te légy
életem értelme. És lánggra gyúlt lelkem.
Mégis oly gyakran megfeledkeztem rólad.
Te azonban szüntelenül szerettél engem.

A könyv elektronikus változata

Ez a publikáció az azonos című könyv elektronikus változata. A könyv 1997-ben jelent meg a Vigilia Kiadó gondozásában az ISBN 963 7964 33 9 azonosítóval. Az elektronikus változat a Vigilia Kiadó engedélyével készült. Az elektronikus változatot lelkipásztori célokra a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár szabályai szerint lehet használni. Minden más szerzői jog a Vigilia Kiadó tulajdonában marad.

Tartalomjegyzék

Impresszum	2
Tartalomjegyzék	3
Taizé forrásai	5
Közöttünk áll az, Akit nem ismerünk	5
Csendes várakozás Isten jelenlétére	5
Aki senkit se kényszerít	5
Ami reményeinket fölülmúlja	6
Szeretetének tüze	7
Amit a legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek	8
Az egészen egyszerű élet	8
Isten sohasem szerzője a rossznak	8
Lakhatóvá tenni a földet	8
Kiengesztelődött szívvel	10
Újra és újra megbocsátani	10
Menj, előbb engesztelődj ki	10
Az életed tanúságtétel Krisztusról	11
Életed csak Isten jelenlétében teljesezhet ki	13
A megbocsátás tüze	13
Válj azzá, ami vagy	13
Ha kiveszne az öröm	13
Ha minden a szív bizalmában kezdődne	15
Az ember nem reménytelenségre teremtett	15
Az egyszerű vágyakozás Istenre, már a hit kezdete	15
Éld a jelen pillanatot	16
A belső hang	16
Ne tekints többé hátra	16
Taizé kis forrása	18
Taizé „kis forrása”	18
Az ima	18
Gyere, kövess engem	19
Egész életre szóló igen	20
A közösség szolgája, az előljáró	20
A tanács	20
Az étkezés	20
A leendő testvérek	21
A távol élő testvérek	21
A vendégszeretet	21
A hit misztériuma	21
A szív békessége	21
Az öröm	22
Az egyszerűség	23
Az irgalom	23
Közel a bizalom	24
Életre szóló elköteleződés	25
II. János Pál Taizében elhangzott szavai	27
Taizé története	29

A kezdetek	29
A közösség példázata	29
A fiatalok fogadása és az interkontinentális találkozók.....	30
A bizalom zarándoklata a földön	31
Roger testvér magyarul megjelent írásai.....	33

Taizé forrásai

Közöttünk áll az, Akit nem ismerünk

Csendes várakozás Isten jelenlétére

„De köztetek áll az, akit nem ismertek.”¹ Bárhol is légy a földön, aki szeretnéd megismerni a szíved legmélyén élő titkot, megsejted-e a benned élő csendes, olykor nem is szüntelen várakozást Isten jelenlétére?

Ez az egyszerű várakozás, ez az egyszerű vágyakozás Isten után már a hit kezdete.²

Közöttünk él az, akit nem ismerünk. Egyesekhez közelebb áll, mások elől jobban elrejtőzik... de mindnyájan csodálkozva hallanánk:

„Miért félnél... Itt vagyok melletted én, Jézus Krisztus, aki előbb szerettelek téged...³ és belédhelyeztem örömeimet”.

* * *

Ismered válaszod törekenységét. Az Evangélium kihívásai olykor téged is meglepnek.

Már az első időkre így szólt Jézushoz egy hívő: „Hiszek! Segíts hitetlenségemen.”⁴

Soha ne feledd: sem a kételyek, sem Isten hallgatásának látszata nem tartják vissza tőled Szentlelkét.

Isten azt kéri tőled, hogy add át magad Krisztusnak a hit bizalmával és fogadd be szeretetét.

Számos lehetőség vonzásában is egyedül te dönthetsz, senki nem teheti meg ezt helyetted.

Aki senkit se kényszerít

Te, aki hátratekintés nélkül⁵ szeretnéd követni Krisztust, mersz-e újra és újra bizalommal fordulni az Evangéliumhoz?⁶

Vesz-e új lendületet általa, aki csendesen kísér, anélkül, hogy ráderőltetné jelenlétét? Ő, a Föltámadt Krisztus, benned él, és előtted halad az úton.

Engeded-e, hogy az újjászületés forrását helyezze el szíved mélyén? Vagy ez annyira zavarba ejtene, hogy azt gondolnád: nem vagyok méltó arra, hogy szeressen?

Ami megragad minket Istenben, az az Ő alázatos jelenléte. Sohasem büntet, nem sérti meg az emberi méltóságot. Senkit nem kényszerít arra, hogy engedelmeskedjék neki. Minden önkényes gesztus eltorzítaná arcát. A hit egyik legnagyobb akadálya az a nézet, hogy Isten büntetni jön.

Krisztus, a „szelíd és alázatos szívű”⁷ senkit sem kényszerít.

Ha ránk erőltetné magát, ki merne követésére hívni? Szíved csöndjében suttozja: „Bátorság! Én vagyok, ne féljete!”⁸

¹ Jn 1,26

² Lk 17,5-6

³ 1Jn 4,10-19

⁴ Mk 9,24

⁵ Lk 9,62

⁶ Mk 1,15

⁷ Mt 11,29

Felismerik vagy nem, a Föltámadt Krisztus mindenki mellett ott áll – tudtuk nélkül is, rejtőzködve is.

Izzó szeretet az ember szívében, fény a sötétben,⁹ ő úgy szeret téged, mint egyetlenét,¹⁰ érted adta életét.¹¹ Ebben rejlik titka.

* * *

Krisztussal egyesülve tudod, hogy harc és szemlélődés ugyanabból a forrásból táplálkozik: amikor imádkozol, szeretetből teszed, amikor azért harcolsz, hogy a legelhagyatottabbaknak is emberi arca legyen, ez is szeretetből fakad.

* * *

Isten mintha elvakítaná a tekintetet, hiszen túl ragyogó ahhoz, hogy az megpillanthassa. Krisztus azonban befogadja ezt az izzó tüzet, és felragyogtatja Istent, anélkül, hogy elvakítana.¹²

Ne döbbenj meg, ha a lényeg rejtve marad szemed előtt. Közelíts még nagyobb vággyal a Föltámadotthoz.

Napról-napra jobban megsejted majd a minden elképzelést meghaladó szeretet mélységét és nagyságát.¹³ Életed végéig ebből merítet a rácsodálkozás képességét és az újrakezdés bátorságát.

Ami reményeinket fölülmúlja

Mindenkiben van olyan magány, amelyet semmilyen emberi szeretet nem tölthet be.

Mégsem vagy egyedül soha. Engedd, hogy szíved mélyéig beléd lássanak,¹⁴ és meglátod, hogy lényed legbensejében, ott, ahol senki sem hasonlít senkire, Krisztus vár reád. És életre kel az, ami reményeinket fölülmúlja.

* * *

Krisztus nem pusztítani jött, hanem teljessé tenni.¹⁵ Amikor szíved csöndjében figyelsz rá, megérted, hogy Ő sohasem alázza meg az emberi teremtményt; azért jön, hogy átalakítsa benned még azt is, ami leginkább nyugtalanít.

Önmagad megismerése belső nyugtalanságot kelt-e benned? Ki ítélne meg, amikor Jézus imádkozik érted?¹⁶ Ha önmagad kezdenéd vádolni mindazért, ami benned lakik, éjjeleid és nappalaid elegendőek lennének-e hozzá?

Amikor békétlenség támad benned, vagy a külvilág értetlensége szorongat, ne feledkezz meg arról, hogy ugyanabból a sebből, amelyben a szorongás fájdalma sajog, alkotóerők is születnek. És út nyílik a kételytől a bizalomhoz, a terméketlenségtől az alkotáshoz.

⁸ Mt 14,27

⁹ Jn 1,4-5

¹⁰ Iz 43,4

¹¹ Jn 15,13

¹² Jn 1,18

¹³ Ef 3,18-19

¹⁴ Róm 8,27

¹⁵ Mt 5,17

¹⁶ Róm 8,26

Szeretetének tüze

Értetlenség vesz körül? Amikor a sötétség áthatolhatatlanná válik, szeretete égő tűz. Csak erre a sötétben világító lámpásra kell figyelned, amíg a hajnal fel nem virrad, és szívedben fel nem kél a nap.¹⁷

Tudod jól, hogy nem te teremtetted ezt a fényforrást; Krisztustól származik.

Isten szeretetének ragyogó kiáradása, a Szentlélek minden emberi életet bevilágít, akár a villám az éjszakát. A Föltámadt Krisztus megérint titokzatos jelenlétével, és minden terhet magára vesz, még a legsúlyosabb megpróbáltatást is.

Csupán utólag, néha jóval később fogod megérteni: túlárado élete mindig jelen van. És azt kérdezed magadtól: „Lángolt ugye a szívem, mialatt hozzám szólt?”¹⁸

* * *

Még ha nem ismered is fel Őt, kész vagy-e megmaradni a Föltámadt Krisztus mellett abban a hosszú csöndben, amelyben látszólag semmi sem történik?

Ekkor érlelődnek a legfontosabb döntések. Ekkor oldódnak fel a „mire jó?” állandó kételkedései.

Amikor alig érted, mit vár tőled, mondd ezt meg neki. Az alázatos imában mondd el neki mindent, még ha nem is találsz rá szavakat.

Légy nagyon türelmes, ne nyugtalankodj amiatt, hogy rosszul imádkozol. Tudod-e, hogy minden lelki követelkezés egy-egy kis halál a léleknek?

Engedsz-e a hívásnak, hogy életed által a szeretet költeményét alkossd meg veled?

Tudod-e várni őt, a Föltámadottat tested és lelked szomjazó földjének pusztaságban is?

És megérezés támad benned, új lendület lobban... Nyíltni kezd lelkedben a sivatag virága, az öröm virága.¹⁹

* * *

Föltámadt Krisztus, te olyannak fogadod el szívünket, amilyen. Miért kellene hát arra várnunk, hogy megváltozzék a szívünk, mielőtt elindulnánk feléd? Te fogod átalakítani.

Lángra gyújtod lelkünk csipkebokrát. Nyitott sebeinken át árasztod belénk szeretetedet. Éppen fájdalmaink által termékenyítet meg a veled való közösséget.

Hangod megtöri éjszakánk sűrűjét, és megnyílnak bennünk a dicsőítés kapui.

¹⁷ 2Pt 1,19

¹⁸ Lk 24,32

¹⁹ Iz 35,1-2

Amit a legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek

Az egészen egyszerű élet

Követni szeretnéd Krisztust anélkül, hogy hátratekintenél: ne feledkezz meg arról, hogy követése ellenállhatatlanul felszólít az osztozásra és az egyszerű életre.

Otthonod falára kitehetnéd az Evangéliumnak e szavait, amelyek egyenesen Krisztus szívéből származnak: „Amit a legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek.”²⁰

Kik adnák alkotóerejük legjavát ahhoz, hogy csökkenjen a szenvedés szerte a világon, ott, ahol betegség és éhség pusztít, ahol iszonyatos körülmények között laknak az emberek?

* * *

Ki fogja meghallani azoknak a segélykiáltását, akik „a sötétségben és a halál árnyékában”²¹ élnek? Ki lesz a bizalom és a béke kovásza, hogy kitörjön az emberek és a népek közötti gyűlölködés és félelem örvényéből?

Isten sohasem szerzője a rossznak

Némelyek azt gondolják: ha Isten létezne, nem engedné, hogy csupán egyetlen embert is elpusztítson a háború, az igazságtalanság, a betegség, az elnyomás. Ha létezne Isten, megakadályozná az embert abban, hogy rosszat tegyen.

Hamarosan három évezrede annak, hogy Illés próféta elindult a sivatagba, hogy Istent hallgassa. Szélvész tört ki, majd földrengés és vad tűzvész támadt. De Illés megértette, hogy hiába keresi Istent a természet tombolásában. Aztán minden lecsendesedett, és Illés meghallotta Istent az enyhe szellő²² suttozásában. Megrázó tényre ébredt rá: Isten hangja gyakran a csönd lehellétében jut el az emberhez.

Talán a történelemben először írták le ezt a felismerést: Isten senkit sem félemlít meg, Isten nem erőszakos. Isten sohasem szerzője a rossznak, a földrengéseknek, a háborúknak, a természeti katasztrófáknak.

Isten nem akarja sem az emberi szenvedést, sem a szorongást.

Isten nem erőlteti rá magát senkire. Meghagyja szabadságunkat, hogy szeressünk vagy gyűlöljünk, hogy megbocsássunk vagy visszautasítsuk a bocsánatot. Ő maga azonban soha sem nézi közönyösen az emberek szenvedését; együtt szenved az érthetetlen megpróbáltatások áldozataival, együtt szenved mindenkivel. Isten ismeri a fájdalmat, azt a szenvedést, amelyet Krisztus élt át.

Lakhatóvá tenni a földet

Megijedsz saját félelmedtől? A Krisztussal való közösség bátorságot ad ahhoz az elköteleződéshez, amely szeretné lakhatóvá tenni a földet; hogy a legkiszolgáltatottabb, igazságtalanságoktól sújtott emberről se feledkezzenek meg.

²⁰ Mt 25,40

²¹ Iz 9,1 és Lk 1,79

²² 1Kir 19,9-13

Nem nyugodhatunk bele tétlenül a szörnyű eseményekbe; sőt, lehetséges jóra fordítani őket.

Jól tudod, hogy a világ békéjének egyik feltétele a javak igazságos elosztása minden ember között. A tudomány és a technika nagyszerű eszközei nélkülözhetetlenek ahhoz, hogy megszüntessük az éhínségeket, és enyhítsünk a fizikai szenvedéseken.

Nyitott szemmel jársz-e, hogy észrevedd az ártatlanok szenvedését: a gyerekeket, akiket megsebeztek a széttört személyes kapcsolatok, akiket elhagytak övéik; és az idős emberek sokaságát is, akik elviselhetetlen magányban élnek?

* * *

Ne aggódj amiatt, hogy kevés megosztani valód van: hogy oly kicsi a hited, hogy nincs nagy vagyonod.²³ Ennek a kevésnek a megosztásakor Isten megajándékoz a szív kiapadhatatlan bőségével.

A javak megosztása elvezet ahhoz, hogy életedet egyszerűbbé tedd és megnyisd otthonod. Oly kevés kell ahhoz, hogy másokat vendégül láthassunk! A javak bősége inkább akadályozza, mint segíti a közösség növekedését. Étkezések alkalmával az ünnep lelkülete születik meg az egyszerűségben.

Egyszerűbbé válni azért, hogy intenzívebben éljünk: ebben találsz rá az élet örömére.

Akkor találékony képzeleted nagyon kevésből is szépet tud teremteni körülötted.

Hadd énekeljen benned az öröm, a teremtés sugárzó adománya: szemeid meglátják benne az örökkévalóság ragyogását.

* * *

Krisztus, minden élet Megváltója, te mindig eljössz hozzánk.

Téged befogadni éjszakánk békéjében, napjaink csöndjében, a teremtés szépségében, a nagy belső küzdelmek idején; téged befogadni annyit jelent: tudjuk, hogy te mindig velünk leszel, minden helyzetben, mindenkor.

²³ Lk 21,1-4

Kiengesztelődött szívvel

Újra és újra megbocsátani

Követni szeretnéd Krisztust, anélkül, hogy hátratekintnél: akarsz-e kiengesztelődött szívvel haladni az úton, még a legkínzóbb feszültségek közepette is?

Mire jó azt kutatni bármely félreértésben is, vajon ki hibázott, és kinek volt igaza?

Szándékaidat mások eltorzítják? Ha rosszul ítélnék is meg, Krisztus miatt²⁴ bocsáss meg nekik. Szabadnak, mindennél szabadabbnak érzed majd magad.

Újra és újra megbocsátani: a szeretet legnagyobb kifejezése.²⁵ Jézus utolsó imájához kapcsolódsz általa: „Atyám, bocsáss meg nekik, hisz nem tudják, mit tesznek”.²⁶

Amikor megbocsátasz, nem a másikat akarod megváltoztatni, hanem egyszerűen Krisztust szeretnéd követni.

Felebarátodat ne élete egyetlen időszakában vizsgálód, hanem léte egészében szemléld.

Igyekezz áttetszővé lenni. Kerüld a fondorkodó ügyeskedést. Soha ne manipuláld a másik lelkiismeretét, kihasználva szorongását, hogy céljaid szolgálatába kényszerítsd.

Ha meg akarsz szabadulni a Kísértőtől, Krisztus dicséretét énekelj, amíg el nem tölt a derű és a béke.

Krisztus öröme hív, nem a csüggedésre.

Minden életkorban benne rejlik a hit lendülete. Még a hétköznapi szürkeségében is az Ő öröme lüktet, sőt vidámsága. Panaszkodás helyett adj át neki mindig mindent, egészen a fáradtságtól elcsigázott testig.

Menj, előbb engesztelődj ki

Krisztus: közösség. Tudnál-e Krisztussal élni, de nem elszigetelten, hanem a Föltámadott Úrral, aki Testének közösségében, egyházában van jelen a földön? Amikor az egyház az anyai szeretet és a megbocsátás misztériumát sugározza, akkor Jézus Krisztus fénye ragyog benne.

Az Evangélium egyik első tanúja már megértette ezt: „Lehet prófétáló tehetségem, ismerhetem az összes titkokat és mind a tudományokat, elmozdíthatom a hegyeket... ha szeretet nincs bennem, mit sem használ nekem.”²⁷

Az egyháznak ebben a páratlan közösségében régi és új ellentétek szakítják szét Krisztus Testét.

Az ökumenizmus fényes küldetése mindig is az lesz, hogy késlekedés nélkül megvalósítsa a kiengesztelődést.

Az Evangéliumban a kiengesztelődés nem várat magára: „Ha tehát ajándékot akarsz az oltáron felajánlani, és ott eszedbe jut, hogy embertársadnak valami panasza van ellened, hagyd ott ajándékodat, s menj, előbb engesztelődj ki embertársaddal.”²⁸

„Menj, előbb engesztelődj ki!” Nem pedig: „Halaszd későbbre!”

Az ökumenizmus csalóka reményeket táplál, amikor későbbre halasztja a kiengesztelődést. Mozdulatlanná válik, sőt megmerevedik, amikor olyan párhuzamos pályákon halad, amelyeken elhalnak a megbocsátás élő erői.

²⁴ Mt 5,11-12

²⁵ Mt 18,21-22

²⁶ Lk 23,34

²⁷ 1Kor 13,2

²⁸ Mt 5,23-24

A kiengesztelődés egészen következetesen hű az Evangéliumhoz, ... és így a béke és bizalom csíráját kínálja fel az egész emberi családnak.

* * *

De hol találhatunk olyan égő szeretetet, amely kiengesztelődik? Hol?

Te is tudod, hogy azt a Krisztust követjük, aki „amikor szenvedett, nem fenyegetőzött; vétkeinket a saját testében fölvitte a keresztfára, és sebei szereztek számunkra gyógyulást.”²⁹

Boldog, aki őt követve elmegy az együttérzés végső határáig: „Szeressétek ellenségeiteket, ... és imádkozzatok rágalmazóitokért.”³⁰

Ha csupán azokat szeretjük, akik bennünket is szeretnek, semmi különöset nem teszünk. Ehhez nincs szükség Krisztusra, hiszen a nem hívők is megtehetik ugyanezt.³¹

Akkor teljesedik be az igazi megtérés lényünk mélyén, amikor elvetetten vagy megalázva is haladéktalanul Istenre bízunk azokat, akik megsebeztek minket.

* * *

A kiengesztelődés a szív tavasza. Amikor késlekedés nélkül kiengesztelődünk, magával ragad a fölfedezés: a saját szívünk változott meg általa.

Mit is tehetsz, ha elhatározod, hogy megszünteted az elhidegülést egy személlyel kapcsolatban, és fölkeresed a veled szembenállót, ezt mondva: „eljöttem, hogy kiengesztelődjünk”, és ők azzal utasítanak vissza, hogy „szó sem lehet róla”?

Lesz-e bátorságod újra nekivágni? Az elszigetelő bizonytalanságot félretéve odafordulsz-e azokhoz, akik visszautasítottak, hogy újra így szólj: „eljöttem, hogy kiengesztelődjünk”?

És ha ismét durván elűznének – micsoda döbbenet! –, észreveszed, hogy befogadtad őket. Magadra veszed a bizalom kockázatát, és – bármilyen meglepő is – súlytalan öröme ébredsz.

* * *

A közösségnek ebben a misztériumában, az egyházban ma éppúgy lehetséges, mint az első században, hogy „egy szívvel, egy lélekkel állhatatosan imádkozzunk... Máriával, Jézus édesanyjával.”³²

Szűz Mária megvilágítja útjainkat. Benne él a szív egyetemessége: éneke felszárnyal a „Magnificatban”: bátran reménykedik mindenkiért. Prófétai látomásban megsejti, hogy Fia eljöttével mindenki számára felfakadt az üdvösség forrása.³³

Máriában az anyai szeretet azonos a katolicitással, az egyetemességgel. Nem ugyanúgy van-e az egyházban is? Amikor e valóságok egyike meggyöngül a másik is fokozatosan eltűnik.

Az életed tanúságtétel Krisztusról

Századról századra olyan keresztények közvetítették a hitet másoknak, akiket teljesen betöltött a Szentlélek.

²⁹ 1Pt 2,22-25

³⁰ Lk 6,27-28

³¹ Lk 6,32-34

³² ApCsel 1,14

³³ Lk 1,46-55

És te, azok között leszel-e, akik utakat nyitnak a Föltámadott Krisztushoz?³⁴ Vagy tétovázva így szólsz: Miért engem kérsz, hogy mások előtt készítsem az Evangélium útjait? Nem látod, hogy szinte olyan vagyok, mint a reményét vesztett kisgyerek?

Ki tudja mindazt elmondani, amivel olykor a kisgyerekek öntudatlanul is megajándékoznak bennünket?³⁵ Vannak köztük, akik bizalmukkal vagy egy-egy váratlan szavukkal másokat Isten jelenlétére ébresztenek.

Az életed tanúságtétel Krisztusról, hogy másokat az Ő szeretetére ébressz. Egymagukban a szavak könnyen kergetnek üres illúziókat. Amikor néhány ember beszélgetése csevegéssé változik Istenről, a Szentlélekről vagy Krisztus közösségéről, marad-e még benne teremtő erő?

A Föltámadt Krisztus életét mély, személyes önzetlenséged, az önmagadról való megfeleledkezés továbbítja másoknak.

A rövid életű szalmaláng-lelkesedés helyett olyan állhatatossá alakítod-e a szívedet, hogy a végsőig hű maradj?³⁶

* * *

Jézus Krisztus, ha akkora hitünk volna is, hogy a hegyeket elmozdítanánk, élő szeretet nélkül³⁷ ugyan mit érnénk?

Te szeretsz minket.

Szívünkben lakó Szentlelked³⁸ nélkül ugyan mit érnénk?

Te szeretsz minket.

Mindent magadra véve utat nyitasz számunkra a hit, a bizalom az Isten felé, feléje, aki nem akarja sem a szenvedést, sem a nyomasztó emberi gondot.

Föltámadt Krisztus Lelke, a részvét Lelke, a dicsőítés Lelke, mindnyájunkra kiáradó szereteted nem múlik el soha.³⁹

³⁴ Mt 3,3

³⁵ Id. Lk 9,46-48

³⁶ Id. ApCsel 2,9-10 és Sir 2,2

³⁷ 1Kor 13,2

³⁸ Ez 36,27

³⁹ Iz 54,10

Életed csak Isten jelenlétében teljesedhet ki

A megbocsátás tüze

Ki egyengeti számodra az ösvényt, amely az élő víz forrásaihoz vezet? Csakis itt bontakoznak ki a kockázatvállalás eleven erői.

Azt kérded magadtól: „Hogyan találhatok beteljesülésre?” Nem kockázattól mentes, nyugalmas életre vágsz, hanem arra, hogy alkoss valamit az életedből.

Ne torpanj meg a megoldhatatlan helyzeteknél, hiszen így élő energiákat pazarolsz el. Ne kényeztesd el magad. Habozás nélkül indulj tovább! Szíved szélesre tárul, amikor fölfedezed, hogy életünk csak Isten jelenlétében teljesedhet ki.

Így töprengsz: hogyan juthatok el a beteljesüléshez, amikor a múlt képei vagy a jelen eseményei elfedik a forrásokat és makacs sajnálkozást keltenek?

Ne felejtsd el: Isten gondot visel minden gondodra.

És még akkor is, ha nem látod az élet értelmét, felragyog egy fénysugár, és bevilágítja éjszakádat. Szeretete égő tűz...

... Átjár megbocsátásának melege, és szétoszlatja kuszáságodat. „Neveden szólít.”⁴⁰ Ez a tűz elemésztí a keserűség gyökereit is. Ez a tűz soha nem mondja, hogy „elég!”⁴¹

Válj azzá, ami vagy

Beteljesülés? Döntés előtt tétovázol, mert attól félsz, hogy tévedni fogsz?

Ne hivatkozz többé saját sötétségedre, hogy így palástold kuszáságodat. Boldog, aki elhúzza kezét szemei elől, és vállalja az előrehaladás kockázatát, amelyet egyedül a hit bizalma támogat.⁴²

Beteljesülés? Válj azzá, ami a szíved legmélyén vagy...

és megnyílnak a gyermeki lelkület kapui, a szeretet csodája.

Az Öröm forrása fakad fel bensődben. Ez nem eufória, nem is akármilyen öröm, hanem örömujjongás, amely egyenesen az örökkévalóság forrásaiból ered.

Ha kiveszne az öröm

Ha az ünnep lelke elhalványulna...

Ha egy szép reggelen olyan társadalomban ébrednénk, amely jól működik, technikailag fejlett, de amelyből eltűnt minden benső élet...

A tudomány és a technika nélkülözhetetlen ahhoz, hogy a föld lakhatóvá váljon. De ha odáig jutnánk, hogy elfelejtjük a hit bizalmát és a szív okosságát, amely nélkülözhetetlen az emberi család jövőjének építéséhez...

Honnan meríthetnénk a benső élet gazdagságát, ha kiveszne az öröm lelkülete ebből a páratlan közösségből, amely Krisztus Teste, az ő egyháza, és ha az egyház anyai szeretetét erkölcsprédikációk váltanák fel?

Ha elveszíténénk gyermeki bizalmunkat az Eucharishtiában és Isten Igéjében... Ha a keresztények imádságát unalmas és száraz nyelv fejeznék ki anélkül, hogy helyet adna az intuíciónak, a költészetnek, a Föltámadt Krisztus drága jelenlétének...

⁴⁰ Jn 10,3

⁴¹ Péld 30,16

⁴² Zsid 11,8

* * *

Föltámadt Krisztus, te gyakran látsz engem magányosan, mint aki idegenként bolyong a világban. De rád szomjazik lelkem, és jelenlétedre vár. És szívem mindaddig nyugtalan marad, amíg át nem adhatja neked, Krisztusom mindazt, ami ránehezedett és távol tartotta tőled.⁴³

⁴³ Zsid 12,1

Ha minden a szív bizalmában kezdődne

Az ember nem reménytelenségre teremtett

Ha minden a szív bizalmában kezdődne, ki kérdezné még: „Mivégre vagyok a világon?”

Egész életedre és sok-sok ember életére van szükség ahhoz, hogy bizalom ébredjen szerte a világon, Keleten és Nyugaton, Északon és Délen.

Ha felizzana benned a megbocsátás szenvedélye, a közösség szikráit gyűjthetné fel a népek legkonokabb napjaiban is.

Nincs szükség az egész emberélet tapasztalatára ahhoz, hogy elindulj.

Ne feledd, hogy a történelem legnehezebb korszakaiban gyakran néhány asszony, férfi, fiatalok, sőt gyermekek a föld különböző pontjain élve – képesek voltak arra, hogy megváltoztassák egyes történelmi folyamatok irányát.

Közösségben maradtak Jézus Krisztussal az imádságos várakozásban vagy a szemlélődés hétköznapjaiban, s így a kiengesztelődés láthatatlan élesztői lettek hívők és nem hívők között.

Ma is vannak, akik képesek arra, hogy megmerevült helyzeteket átalakítsanak. A bizalmatlanságot, sőt a gyanakvást maguk mögött hagyva meg tudják teremteni a bizalom és a kiengesztelődés légkörét.

Minden erejükkel arra törekednek, hogy begyógyuljanak a szakadások okozta sebek, s úgy állnak az emberiségben, mint a nem remélt változások jelei.

Föl lehet ismerni őket. Megedződtek a kíméletlen megpróbáltatások idején. Állhatatosan⁴⁴ kitartanak mindennel szemben, még avval szemben is, amit nem tudnak megváltoztatni.

Életük ajándékával arról tesznek tanúságot, hogy az ember nem reménytelenségre teremtett.

Ha vannak is előttük lebontásra váró falak, létezik számukra egy olyan „páratlan forrás”, amelyből újra és újra bátorságot merítenek az újrakezdéshez.

Az egyszerű vágyakozás Istenre, már a hit kezdete

Hogyan fedezhetjük fel ezt a „páratlan forrást”, amelyben az Evangélium eredeti frissességében jelenik meg?

Talán már felfigyeltél arra, hogy az emberi lét legmélyén ott él a várakozás Isten jelenlétére.

Tudnod kell, hogy az egyszerű vágyakozás Istenre már a hit kezdete.

És amikor Jézus Krisztus engedi, hogy fölfedezzük őt a közös imádság szépségében, növekszik bennünk a szomjúság, hogy egyre jobban megértsük őt.

Kezdetben nem a széleskörű ismeretek számítanak, bár ezeknek is óriási értékük van. Először benső megvilágosodásod hatol be a hit misztériumába. Az ismeretek ezután jönnek. Minden nem adatik meg egycsapásra.

* * *

Ha Jézus nem jött volna el a földre, Isten még mindig távolinak, sőt elérhetetlennek tűnne számodra. Krisztus, a Föltámadott Úr teszi Istent életünk számára megközelíthetővé.

Fogsz-e mindig emlékezni erre a döbbenetes evangéliumi valóságra: „Nem mi szeretttük Istent; Isten szeretett minket először.”

⁴⁴ Id. Róm 4,18

Ez életed világossága.

Bármily valószínűtlennek látszik is, nem kell nyugtalankodnod, ha nem tudod őt rögtön szeretni, amikor reá bízod magad.

Éld a jelen pillanatot

Az Evangéliumban Jézus kijelenti, hogy nyugtalansággal semmit nem oldhatsz meg.⁴⁵ El kell fogadnod határaidat, és azt, ami törekeny benned.

Miért akarsz megmaradni annál, ami magadban is, másokban is fájdalmat okoz?

Ismered Krisztus egyik első tanújának szavait: „Ha szívünk vádol is minket valamivel, ... Isten fölötte áll szívünknek”.⁴⁶

Jézus Krisztus nem arra hív, hogy magaddal foglalkozz, hanem szíved alázatos bűnbánatára szólít. Mit is jelent ez? Azt a bizalomból fakadó lendületet, amellyel rábízod hibáidat. És íme megszabadultál, sőt szabad vagy ahhoz, hogy intezíven éld a jelen pillanatot; sohase veszíted el bátorságodat, hiszen mindig bocsánatot nyersz.

Lehet, hogy azt gondolod: „Ez lehetetlen”! Krisztus együttérzésével is megajándékoz a kiengesztelődés szentségében. Rá fogsz döbbsenni, hogy megbocsátásának szálai átszövik életedet még a megpróbáltatások idején is.

A belső hang

A Föltámadt Krisztus melletted áll. „Isten országa közöttetek van”.⁴⁷ Fölerősödik benned a belső hang, és ez a hang – imádság. Ha néma marad is ajkad, szíved csöndjében figyelsz, egészen megnyílván Isten jelenlétében.

Ha szavakkal imádkozol, szavaid néha szegényesek és ügyetlenek. Elmondod neki örömeidet, csalódásaidat, mindent. Az egyéni imában a beszéd alig számít, hiszen nem zavar és nem is sért másokat.

Krisztus az eseményeken keresztül szól hozzád. Megsejtet valamit, ami gyökeret ereszt benned, és formálni kezd. Ha csupán egyetlen szóra emlékszel is, ez a szó utat nyithat előtted.

És így imádkozol:

„Minden élet Megváltója! Napok múltak el, és én nem válaszoltam neked. Odáig jutottam, hogy megkérdeztem magamtól: valóban szükségem van Istenre? A bizonytalanság és a kétely falai magasodtak körém, és messzire távolítottak tőled.

Jézus Krisztus, titokzatos Jelenlét, te mégis vártál rám. Ellentmondásaim, sőt belső lázadásaim mélyén is belém világított az Evangélium fénye: szereteted nem üres szó, hanem állandó jelenlét és megbocsátás.

Föltámadt Uram, Te a Szentlélek által mindig bennem éltél, és soha nem hagytál el.⁴⁸

Ne tekints többé hátra

Amikor Krisztus megkérdi tőled: „Hát te, kinek tartasz engem?”,⁴⁹ így válaszolhatsz: „Krisztus Jézus, te az vagy, aki belészeretsz engem a soha véget nem érő életbe.

Megnyitod előttem a kockázat útját. Nem néhány morzsát, hanem egész életemet várod tőlem.

⁴⁵ Lk 12,28-26

⁴⁶ 1Jn 3,20

⁴⁷ Lk 17,21

⁴⁸ Id. Gal 2,20

⁴⁹ Mt 16,15

Te vagy az, aki éjjel-nappal⁵⁰ imádkozol bennem. Dadogásom imádság: ha egyszerűen csak megszólítalak Jézus néven, betöltöd szívem üres foltjait.

Ujjamra húzod a tékozló fiú gyűrűjét, az ünnepi gyűrűt.⁵¹

És én vajon langyosságra cseréltem Isten ragyogását, vajon „elhagytam őt, az élő vizek forrását, azért, hogy repedt ciszternákat ássak magamnak, amelyek nem tarthatják a vizet”?⁵²

Krisztus, te fáradhatatlanul kerestél engem. Miért is tétováztam, s kértem időt arra, hogy saját dolgaimmel foglalkozhassam? Miért is tekintettem hátrafelé, miután az eke szarvára tettem kezemet?

Noha nem láttalak, mégis szerettelek, talán nem úgy, ahogy akartam volna, de tényleg szerettelek.⁵³

Jézus Krisztus, te arra bátorítottál: éld meg az Evangéliumból azt a keveset, amit megértettél belőle; hirdesd életemet az embereknek; jöjj és kövess engem.⁵⁴

És a forráshoz visszatérve egy napon megértettelek. Azt várod tőlem, hogy ne tekintsetek többé hátra, és visszafordíthatatlanul reád bízom magam.

⁵⁰ Id. Mk 4,27

⁵¹ Lk 15,22-24

⁵² Jn 2,13

⁵³ 1Pt 1,8

⁵⁴ Jn 21,22

Taizé kis forrása

A „kis forrás” a közösségi élet lényegét fogalmazza meg a Taizéi Közösség számára

Taizé „kis forrása”

Te, aki életedet akarod adni Krisztusért és az Evangéliumért,⁵⁵ ne feledd, hogy még saját sötétséged közepette is vele együtt haladsz a fény felé.

Ne tekints többé hátra,⁵⁶ haladj Jézus Krisztus nyomdokaiban. Ő a fény útjára vezet téged: „Én vagyok – és: ti vagytok – a világ világossága.”⁵⁷

Sokak számára szeretnéd készíteni az Úr Krisztus útjait,⁵⁸ és a világ legsötétebb éjszakáiban is tüzet szeretnél gyújtani.⁵⁹

Tudod jól, hogy Jézus Krisztus nem csupán kevesekért, hanem mindenkiért⁶⁰ jött a földre. Föltámadásában kivétel nélkül minden emberi lényvel egyesül. A szívnek ezt az egyetemességét Isten benned helyezte el.

Hagyod-e, hogy növekedjék benned egy kezdetet és véget nem ismerő benső élet? Általa jutsz el az evangéliumi öröm küszöbéhez; ebben gyökerezik az emberi szolidaritás is.

* * *

Közel és távol minden ember számára lakhatóvá kell tenni a földet – ez az Evangélium egyik szép lapja, amelyet az életeddel kell megírnod.

Az önmagadról való megfélekedés és az önzetlenség hozzásegít, hogy az emberi család folyton változó körülményeinek sűrűjében is helytállj. Törekedj arra, hogy át is lásd mindezt, s ne engedd, hogy elsodorjanak a váltakozó hullámok.

Azok közé tartozol-e, akik – bármilyen kevesük van is – az osztozással a szép emberi reményt éltetik a földön?

Szinte a semmivel a kiengesztelődés útját építed-e a közösség misztériumában, az egyházban?

A közös cselekvés megerősít, örvendezz hát: nem vagy már egyedül, hanem jóban-rosszban testvéreiddel haladsz előre. Az a hivatásod, hogy megvalósítsd velük a közösség példázatát.

Az ima

Ha nem találsz is visszhangra, Krisztus titokzatos jelenléte sohasem hagy el. Időnként esetleg föltámad benned a kétely érzése, de az Ő állandó jelenlétének csodája mindennél erősebb.

Néha rajtakapod magad, amint megkérded tőle: „Mit vársz tőlem?”

Majd így szólsz a Föltámadt Krisztushoz: „Figyelj rám, hallgasd meg gyermeki imámat, add, hogy mindent mindenkor rád bízhatok.”

⁵⁵ Mk 10,29 és Mt 16,25

⁵⁶ Lk 9,26

⁵⁷ Jn 8,12 és Mt 5,14

⁵⁸ Mk 1,3

⁵⁹ Lk 12,49

⁶⁰ Tit 2,11

* * *

Isten megvolna imádságunk nélkül is. Titok marad, miért tulajdonít neki ekkora jelentőséget. Minden emberi beszédet megért. Amikor csendben a közelében vagy, már imádkozol: ha néma marad is az ajkad, szíved beszél hozzá. És Krisztus többet imádkozik benned a Szentlélek által, mint sejtened.⁶¹

A közös imádkozásban a dicsőítés lelkülete a láthatatlan világba enged bepillantást. Mintha „érzékcsalódásban” lenne részed. És feltör szívedben a szeretet csodája.

Ha a közös imádságban figyelmed lankad is néha, ne nyugtalankodj. Pusztá jelenléted már az élő Isten utáni vágyakozást fejezi ki; ez a szemlélődés előjátéka.

* * *

Egész napodon át Isten Igéje élteti a munkát és a pihenést.

Idézd fel az ősrégi imát: „áldott legyen az Úr, és én megszabadulok az ellenségtől”;⁶² merd azt mondani a Kísértőnek: „Számodra nincs az életemnek egyetlen pillanata sem!”

Krisztus felajánlja magát az Eucharishtiában. Imádatra méltó jelenlét – rád vár, aki szegény vagy és segítséget szenvedsz.

Gyere, kövess engem

Ha a szív bizalmában kezdődne minden...

Az Istenbe vetett bizalom, a hit olyan egyszerű valóság, annyira egyszerű, hogy mindenki befogadhatja. Olyan, mintha időről időre újra felébrednél.

Egyszer s mindenkorra emlékezz arra, hogy Isten sohasem nehezedik rád parancsokkal és fenyegetésekkel. Krisztus soha senkinek nem akar szenvedést. Ha az Istenben való élet tőle való rettegést jelentene, akkor újra át kell gondolnod mindent.

Isten: szeretet, tiszta szeretet.⁶³ Szeretetének akarata nem kőtáblákra keményen rávéssett törvény. A Szentlélek írja azt bele az emberi szív mélyébe.⁶⁴

Egy napon aztán megértetted, hogy az igen már beiródott lényed legmélyébe anélkül, hogy tudtál volna róla. S úgy döntöttél, hogy Krisztus követésében továbblépsz. Ezt a döntést mindenkinek magának kell meghoznia.

Jelenlétének csendjében meghallottad Krisztus szavát: „Gyere kövess engem;⁶⁵ olyan helyet adok neked, ahol szíved nyugalomra lel.”

Így jutsz el annak az igennek merészségéig, amely utolsó lehelletedig tart. Ez az igen veszélyeknek tesz ki téged, hogyan is lehetne másként?

* * *

Krisztus ezt mondhatná neked:

„Mindenenmet odaadtam. Megismertem az emberi szív jóságát és nagylelkűségét. Többször is találkoztam a Kísértővel. Azt is megtapasztaltam, hogy a hozzám közel állók elhagytak. Azok közül, akik társaimul szegődtek, többen elfordultak tőlem.

⁶¹ Róm 8,26

⁶² Zsolt 18,4

⁶³ 1Jn 4,16

⁶⁴ Jn 31,33 és 2Kor 3,3

⁶⁵ Mk 10,21

Megkérdeztem egyiküket: ...te is el akarsz hagyni?⁶⁶ Tudom, hogy azt gondolod, semmid, vagy szinte semmid sincs ahhoz, hogy egész életedre szóló igennel válaszolj. Ismerem megpróbáltatásaidat, tudom, hogy szegény vagy – valójában mégis gazdag⁶⁷

Egész életre szóló igen

Ez az igen éberré tesz. Krisztus szeretetének tüze elemésztí mindazt, ami befejezetlen maradt benned, és azokat az emberi tévedéseket is, amelyeket kezdetben netán elkövettél.

Csak a fényt őrizd, amely sohasem alszik ki, és az igen felizzik benned.

Amikor a nőtleniséget választod, saját életedet ajánlod fel..., és újra meg újra lehetővé válik, hogy túllépj magadon. A szív, az érzelmek, a magány nem szűnnek meg, de átalakulnak a Másik jelenlétében.

És lelked énekelni kezd: Krisztushoz tartozom, Krisztusé vagyok.

A közösség szolgálója, az előljáró

A közösség szolgálója, az előljáró azt kutatja, hogyan tehetné testvéreit figyelmessé arra, hogy közösen megvalósítsák a közösség példáját.

Nem tekintheti magát testvérei felett állónak; de amikor a közösség irányulásait megállapítja – anélkül, hogy kötve lenne a többség véleményéhez –, törekedjen arra, hogy megértse Isten szeretetének akaratát.

Ha úgy látja, hogy nincs egyetértés egy fontos kérdésben, akkor átmeneti megoldást javasol, amelyet később majd felülvizsgálnak.

Az ítélőképesség, az irgalom lelkülete, kifogyhatatlan jósága olyan adományok számára, amelyeket semmi más nem pótolhat.

Ő jelöli ki azt a testvért, aki majd biztosítja halála után a folytonosságot.

A tanács

Tanácsuléseinken belső csendben, Krisztus szegényeiként együtt készülünk arra, hogy felfedezzük az Evangélium frissességét közös hivatásunkban.

„Ha törekedtek a lelki adományok elnyerésére, igyekezzetek a közösség épülésére bővelkedni bennük.”⁶⁸

Semmi nem bénít meg annyira, mint a tekintélyelvű „kell” felszólítások. Az értelmetlen viták nem építik a közösségi életet. Hogyan közeledhetnek Krisztushoz folytonosan előre haladva olyanok, akik megfeneklenek a halogatás mocsarában?

Az étkezés

Minden étkezés alkalom arra, hogy kifejezésre jusson a testvéri közösség.

A csend pillanatai az asztal körül békét teremtenek a szívben.

Az étel egyszerűsége arra emlékeztet, hogy a legszegényebbekkel való osztozás útját választottuk.⁶⁹

⁶⁶ Jn 6,67

⁶⁷ Jel 2,9

⁶⁸ 1Kor 14,12

⁶⁹ Id. Mt 25,34-40

A leendő testvérek

Ahhoz, hogy a leendő testvérek teljes egészében megértsék hivatásukat, időre van szükségük az érlelődéshez.

Néhány testvér megbízatást kapott arra, hogy meghallgassa és felkészítse őket az egész életre szóló igenre.

A távol élő testvérek

A távol élő testvérek arra hivatottak, hogy Krisztus jelei s az öröm hordozói legyenek.

Bárhol élnek is, az Eucharisztia jelenléte a legszegényebb hajlékot is otthonná változtathatja.

Amikor a szegények körülményeiben osztozol, eléggé tudatában vagy-e annak, hogy Isten már egyszerű jelenlédet által is átváltoztat valamit az emberi család megpróbáltatásaiból?

Bárhol légy is, ugyanez a felhívás szólít. Figyelj mindig arra, hogy életed egész közösségünk hivatását tükrözi vissza.

A vendégszeretet

Azok, akiket nap mint nap fogadunk, meglátják-e bennünk a vendégszeretet által Krisztus ragyogását, aki a mi békénk?

Arra hivatottan, hogy sokakat befogadjunk, nagyon fontos, hogy ezt helyes ítélőképességgel végezzük. Minden túlzott bizalmaskodás beárnyékolná hivatásunk értelmét.

Néhány testvér, akikben él az ítélőképesség adománya, azt a feladatot kapta, hogy meghallgassa azokat, akik szeretnének megosztani valamit önmagukból. A meghallgatásuk célja nem is annyira az, hogy tanácsokat adjanak, hanem hogy előkészítsék a hozzánk érkezőkben az Úr Krisztus útjait:⁷⁰ ismerik-e eléggé rejtett erőforrásaikat és a bennük rejlő összes adományokat?

A hit misztériuma

Életed olyan közösségben gyökerezik, amely az egyház része.

Tehát így imádkozhatsz:

Jézus, te vagy örömöm, reménységem és életem. Ne bűneimet nézd, hanem egyházad hitét és bizalmát.

Minden idők tanúságtevőinek nyomában – Máriától és az apostoloktól a mai hívőkig – add meg nekem, hogy a belső életben készüljek arra, hogy bizalmamat a hit misztériumába helyezzem.⁷¹

A szív békessége

A szív békessége megszépíti a körülötted élők életét.

Akit összetör a nyugtalanság, az soha nem járta az Evangélium útját. A hitet gyötrelmekre alapozni olyan volna, mint házunkat homokra építeni.⁷²

Hallgatsz-e nap mint nap Jézus Krisztus szavára: „Békességet hagyok rátok, az én békémet adom nektek... ne nyugtalankodjék a szívetek, s ne csüggedjen”?⁷³

⁷⁰ Jn 1,23

⁷¹ ld. 1Tim 3,9 és 15-16

⁷² Mt 7,26-27

A lelked mélyén élő béke segít továbbmenni az úton, amikor kudarc vagy csüggedés nehezdedik vállaidra.

És megelevenedik a gyermeki csodálkozás, a költői ihlet, az egyszerű élet, és – azoknak, akik képesek megérteni – az ember misztikus látomása is.

A tiéd ez az evangéliumi imádság:

Áldj meg minket, Krisztus, és mindazokat, akiket ránk bízál. Őrizd meg bennünket a „nyolc boldogság”⁷⁴ lelkületében: örömben, egyszerűségben és irgalmasságban.

Az öröm

A szív a benső élet legfőbb támasza; megtart bennünket, amikor fölfelé kapaszkodunk az örömhöz.

A béke és az öröm az Evangélium drágagyöngyei. Begyógyítják a szorongás okozta sebeket.

Úgy fogadod-e az érkező napot, mint Isten mai napját? Fölfedezed-e minden évszakban az élet költészetét – a fagyos téli éjszakákon éppúgy, mint a verőfényes nyári napokon? Tudsz-e derűt varázsolni szerény hajlékodbba a szívet felvidítő apró jelekkel?

A Föltámadt Krisztus jelenléte a boldogság váratlan perceinek nyit utat, és beragyogja éjszakáidat. „Veled ó, Uram sötét éjünk nem sötét: az éjjel úgy fénylik, mint a nappal.”⁷⁵

* * *

A szabadságra vagy hivatva.⁷⁶

Múltad el van temetve Krisztus szívében, és jövődről Isten már gondoskodott.

Ne félj a szenvedéstől. Az örvény mélyén is kiteljesedett az öröm Jézus Krisztus közösségében.

Merj örülni annak, amit Isten általad és körülötted visz végbe. Akkor önmagaddal és másokkal kapcsolatban is eloszlik pesszimizmusod, amely a lelkedet támadta.

Ha megfélekednél a Szentlélek benned rejlő adományairól,⁷⁷ ha odáig jutnál, hogy elveszíted maradék önbecsülésedet is, mennyire veszélyeztetted egyensúlyodat!

...Az üresség magához vonz és megvakít.

Az öröm megtanít csodálkozni. Ahhoz, hogy felragyoghasson az öröm, nem kevesebbet igényel, mint egész lényünket. A békességes szeretet áttetsző nyitottságából táplálkozik. A békés szeretet tükréből is öröm árad.

Ha a mag nem hal el...⁷⁸ A húsvéti öröm begyógyítja a lélek titkos sebeit. Nem teszi gögössé a szívet, nem igényel tapsot. Egyenesen a fény kapui felé tart.

* * *

Föltámadt Krisztus Lelke, titokzatos Jelenlét, tégy arra képessé bennünket, hogy életünk az irántad való bizalomban gyökerezze, hogy soha ki ne apadjanak bennünk az örvendezés forrásai.

⁷³ Jn 14,27

⁷⁴ Id. Mt 5,3-12

⁷⁵ Zsolt 139,12

⁷⁶ Gal 5,13

⁷⁷ 2Tim 1,6-7

⁷⁸ Jn 12,24

Az egyszerűség

„Add el, amid van, az árát oszd szét a szegények között, ... aztán gyere és kövess engem.”⁷⁹
Ez Jézus Krisztus legmeglepőbb felhívása az Evangéliumban.

Közösségünk hivatása arra kötelezett minket, hogy csak saját munkánkból éljünk, és ne fogadjunk el sem adományokat, sem örökséget, sem ajándékokat – semmit, egyáltalán semmit.

A merészség, hogy semmilyen tőkét nem biztosítunk magunknak, nem félve a lehetséges szegénységtől, felmérhetetlen erőt ad.

A szegénység lelke nem abban áll, hogy nyomorúságosan élünk, hanem hogy képzeletünk által mindent elrendezhetünk a teremtés egyszerű szépségében.

Boldogok, akik szeretik az egyszerűséget: bennük él Isten Országa.⁸⁰

Ha életünket szüntelenül egyszerűsítjük, akkor ez távolabb tart azoktól a kitérőktől, amelyeken könnyen elvesznek lépteink.

Az izzó szeretettől megfosztott egyszerűség olyan, akár az árnyék világosság nélkül. Ha a nagyon egyszerű élet keserőséggel telne meg, és ítékezni kezdene, hová lenne minden mai napnak a derűje?

* * *

A napfény hirtelen áttör a felhőkön: amikor az élet létfontosságú energiái egybeforrnak benned a gyermekkor lelkületével, szíved egyre közelebb jut a szelíd örömhöz.

* * *

Teremtő Lélek, aki felöltöztetted a mezők liliomait,⁸¹ add meg nekünk, hogy örülni tudjunk mindannak, amit nekünk adsz, és hogy ez nekünk elég is legyen.

Az irgalom

Ha kiveszne belőled az irgalom, a szív együttérzése, mindent elveszítenél.

Engeded-e, hogy magával ragadjon ez a mérhetetlen szeretet: a felhívás arra, hogy hetvenszer hétszer, azaz mindig újra és újra megbocsáss?⁸²

Könnyűvé váló léptekkel így haladsz majd felfedezésről felfedezésre.

Akik szeretnek és megfélelkeznek önmagukról, azoknak az élete szelíd szépségbe öltözik. Minden barátság belső harccal jár. És gyakran a kereszt világítja meg a szeretet kifürkészhetetlen mélységét.

Ahelyett, hogy ragaszkodnál önmagadhoz, rossz lelkiismeretet keltve magad körül, vagy pedig átváltanál ironikus hangnembe, engeded-e, hogy elárasszon a jóság?

Ebben az áttetsző szeretetben egyszerűen ismerd be hibáidat, és ne veszteged az időt azzal, hogy testvéred szemében szálkát keress.⁸³

Boldog az a közösség, amelyik a jóság forrásává válik. Krisztus jelenik meg általa, mindent felülmúlva.

⁷⁹ Mt 19,21

⁸⁰ Mt 5,3

⁸¹ Mt 6,28-29

⁸² Mt 18,21-22

⁸³ Mt 7,3-5

Közel a bizalom

Nincs nagyobb szeretet, mint Krisztus benned égő tüze. S mert szeretet: megbocsátás, megpróbált szíved újra élni kezd.

Megbocsátásának szemlélése sugárzó jósággá válik az egyszerű szívekben. És Krisztus szentsége nem elérhetetlen többé.

Oly kevésbé ismerjük, pedig közöttünk van...⁸⁴ és fuvallat támad, amely nem hal el soha... és ez a kevés elég nekünk.

Ne félj, mert közel a bizalom, s vele a boldogság.

* * *

Jézus Krisztus, belső Világosság, add meg nekem, hogy befogadhassam jelenlétedet, és általa megismerjem az örömet.

Szeretlek, talán nem úgy, ahogyan akarom, de szeretlek...

Legnagyobb szeretet, tudod jól, hogy még életemet is odaadnám érted és Evangéliumodért.

⁸⁴ Jn 1,26

Életre szóló elköteleződés

Az alábbi szavak akkor hangzanak el, amikor új szerzetestestvér tesz életre szóló fogadalmat a Taizéi Közösségben.

Mit kívánsz, testvér?

Isten irgalmát és testvéreim közösségét.

Isten tegye teljessé mindazt, amit megkezdett benned.

Testvérünk, te bízol Isten irgalmában; emlékezz arra, hogy az Úr Krisztus gyöngye hited segítségére siet, és veled szövetségre lépve beteljesíti ígését:

„Bizony mondom nektek, mindenki, aki értem és az Evangéliumért elhagyja otthonát, testvéreit, anyját, apját, gyermekeit vagy földjét, százannyit kap, most ezen a világon otthont, testvért, anyát, gyermeket és földet – bár üldözések közepette –, az eljövendő másvilágban pedig örök életet.”⁸⁵

Ez az út ellentétes minden emberi józan ésszel.

Mint Ábrahám, egyedül a hit által haladunk előre, nem pedig a látás által;⁸⁶ sose kételkedj abban, hogy aki életét adja Krisztusért, az megtalálja azt.⁸⁷

Járj ezentúl Krisztus nyomában. Ne aggódj a holnap miatt.⁸⁸ Elsőként Isten Országát és igazságát keresd.⁸⁹ Feledkezz meg önmagadról, add oda önmagad, és jó, tömött, megrázott és túlcsonduló mértékkel mérnek neked, mert amilyen mértékkel te adsz, olyan mértékkel kapsz is.⁹⁰

Akár alszol, akár ébren vagy, éjjel és nappal a mag kicsírázik és szárba szökken, magad sem tudod, hogyan.⁹¹

Őrizkedj attól, hogy az emberek előtt fitogtasd jószágodat, azért, hogy megcsodáljanak.⁹² Sose hagyj, hogy benső életed miatt szomorúnak lássanak, mint a képmutatók, akik meggyötört arcot vágnak, csak azért, hogy magukra vonják mások figyelmét. Önts olajat fejedre, mosd meg arcodat, hogy egyedül Atyád – aki titokban is lát – ismerhesse szíved szándékát.⁹³

Maradj meg egyszerűségben és örömben, az irgalmas szívűek örömeiben, a testvéri szeretet örömeiben.

Légy éber. Ha testvéredet figyelmeztetned kell, ezt csak négy szemközt tedd meg.⁹⁴

Igyekezz közösséget teremteni felebarátaiddal.

Légy nyitott szívű. Tudod jól, hogy egyik testvérünknek az a feladata, hogy meghallgasson téged. Értse meg veled magad, hogy megbízatását örömmel teljesíthesse.⁹⁵

⁸⁵ Mk 10,29-30 és Lk 18,29-30

⁸⁶ 2Kor 5,7

⁸⁷ Mt 16,25

⁸⁸ Mt 6,34

⁸⁹ Mt 6,33

⁹⁰ Lk 6,38

⁹¹ Mk 4,27

⁹² Mt 6,1

⁹³ Mt 6,16-18

⁹⁴ Mt 18,15

⁹⁵ Zsid 13,17

Az Úr Krisztus, irántad való irgalmában és szeretetében, kiválasztott téged arra, hogy a testvéri szeretet jele légy az egyházban. Azt akarja, hogy testvéreiddel megvalósítsd a közösség példázatát.

Ne tekints tehát többé hátra,⁹⁶ töltsön be a végtelen hála öröme, és soha ne félj elébesietni a pirkadatnak,⁹⁷

hogy dicsőítsd,

áldd

és énekeld

Krisztust, a te Uradat.

Fogadj el, Uram és élni fogok; legyen vágyakozásom az öröm forrása.

Testvér, ne feledd, hogy Krisztusnak válaszolsz, aki hív téged; neki fogsz most felelni:

Akarod-e az iránta való szeretetből életedet teljes szívedből Krisztusnak szentelni?

Akarom.

Akarod-e ezentúl Istent szolgálni közösségünkben testvéreiddel együtt?

Akarom.

Akarsz-e – minden tulajdonról lemondva – testvéreiddel élni nem csupán az anyagi javak, de még inkább a lelki javak közösségében, a szív nyitottságára törekedve?

Akarok.

Meg akarsz-e maradni nőtlenségben azért, hogy még alkalmasabb légy a szolgálatra testvéreiddel, és hogy osztatlan szeretettel átadd magad Krisztusnak?

Akarom.

Azért, hogy egy szív és egy lélek legyünk, és hogy teljesen megvalósuljon közös szolgálatunk egysége, elfogadod-e a közösség irányelveit, amelyeket az előljáró fogalmaz meg, bár tudod, hogy ő is a közösség egyszerű szolgája?

Akarom.

Miközben Krisztust mindig felismered testvéreidben, akarsz-e éberren vigyázni rájuk a jó és a rossz napokban, a szenvedésben és az örömben?

Akarok.

Mostantól tehát – Krisztus és az Evangélium miatt – közösségünk tagja vagy. Legyen ez a gyűrű az Úr iránti hűségünk jele.

⁹⁶ Fil 3,13

⁹⁷ Zsolt 119,147

II. János Pál Taizében elhangzott szavai

II. János Pál pápa 1986. október 5-én látogatta meg a Taizéi Közösséget. A közös imádság után a pápa az összegyűlt fiatalok előtt szólt látogatásának céljáról

Áthaladtában letér az utazó a taizéi forráshoz, majd szomját csillapítván folytatja útját... Ahogy tudjátok, a taizéi testvérek nem akarnak föltartóztatni benneteket. Az imádságban és a csöndben ahhoz szeretnének titeket hozzásegíteni, hogy a Krisztus megígérte élő vízből merítsetek, hogy megtapasztaljátok örömét, fölismerjétek jelenlétét és válaszoljatok hívására. Innen továbbhaladva tegyetek tanúságot Isten szeretetéről és szolgáljátok testvéreiteket, visszatérve egyházközösségeitekbe, városotokba, falutokba, az iskolába, az egyetemre vagy munkahelyetekre.

A Taizéi Közösség nevét valamennyi egyházban és keresztény közösségben, sőt, még a világ magas rangú politikai vezetői előtt is ismertté tette az a reményteljes bizalom, amellyel a testvérek a fiatalok iránt viseltetnek. Ma délelőtt elsősorban ezért vagyok én is itt, mert osztom ezt a bizalmat, osztom ezt a reményt.

A közös imádság után II. János Pál találkozott a Taizéi Közösség szerzetes testvéreivel:

Kedves Testvérek, e rövid együttlét családi bensőségességében hadd fejezzem ki rokonszenvemem és bizalmamat irántatok azokkal az egyszerű szavakkal, amelyekkel XXIII. János pápa, aki annyira szeretett titeket, köszöntötte Roger testvért: „Ó, Taizé, ez a kis tavasz!”

Azt kívánom, hogy őrizzen meg benneteket az Úr ebben a tavaszi rügyfakadásban, kicsinységben, evangéliumi örömben és a testvéri szeretet áttetsző tisztaságában.

Mindegyikötök azért jött ide, hogy Isten irgalmasságában és testvéri közösségben éljen. Szeretetből Krisztusnak szentelve egész valótokat megtaláljátok, egyiket is, másikat is. Ezen felül pedig, anélkül, hogy ezt kerestétek volna, tanúi lehettek annak, hogy mindenfelől ezerszámra özönlenek hozzátok a fiatalok, akiket imádságotok és közösségi életetek vonz. Mi mást gondolhatna az ember, mint hogy ezeket a fiatalokat Isten azért adta ajándékba és eszközül nektek, hogy adományotok örömeiben és frissességében együtt maradjatok, hogy tavasz legyetek mindazok számára, akik az igaz életet keresik?

Napjaitokat, mindennapi munkátokat, pihenésüket, imádságaitokat Isten Igéje élteni, hatalmába keríti titeket, megőriz benneteket a kicsinységben, az Atya gyermekeinek kicsinységében, megtart benneteket mindenki testvéreinek és szolgájának a „nyolc boldogság” örömeiben.

Tudom, hogy ez a közösség egyedülálló, sajátos és bizonyos értelemben ideiglenes hivatása által sokakat csodálkozásra készítet, de értetlenségbe és rosszindulatba is ütközhet. Abban azonban biztos vagyok, hogy az összes keresztény közötti kiengesztelődés szenvedélyes vágyától hajtva, az egyház iránti szeretetetek miatt utat-módot fogtok találni, hogy ezután is Isten akaratának rendelkezésére bocsássátok magatokat.

Figyeljete oda a különböző keresztény egyházaktól és közösségektől jövő kritikákra és javaslatokra, hogy ezután megtarthassátok azt, ami jó. Folytassátok a mindenkivel megvalósuló párbeszédet, de egy csöppet se vonakodjatok attól, hogy hangot adjatok saját várakozásaitoknak, saját elvárásaitoknak és elképzeléseiteknek. Így nem fogtok csalódást okozni a fiataloknak, és hozzájárultok ahhoz, hogy meg ne szűnjék az a Krisztus óhajtotta fáradozás, amelynek célja az egy és ugyanazon hitben gyökerező, a teljes közösséget felölelő, látható egység helyreállítása.

Tudjátok azt, hogy én a magam részéről mennyire sürgető szükségszerűségnek tartom az ökumenizmust. Tudjátok, hogy pasztorális elsőbbséget élvez szolgálatomban, és azt is, hogy ebben számítok a ti imáitokra.

Ti magatok a „közösség példázata” kívántok lenni s ezzel segítetek mindazoknak, akikkel csak találkoztok, hogy hűségesek maradjanak egyházi hovatartozásukhoz, ami részben neveltetésük gyümölcse, részben lelkiismereti döntésük eredménye. Ugyanakkor arra is ösztönzitek őket, hogy egyre mélyebbre hatoljanak a közösségnek abba a misztériumába, ami az egyház Isten tervében.

Krisztus, az egyháznak nyújtott adomány által, minden keresztényben fölszabadítja a szeretet energiáit és a kiengesztelődés követeinek, a békességszerzőknek szélesölelésű szívével ajándékozza meg és képessé teszi őket arra, hogy egyesítsék a minden egyes emberért, a teljes emberért vívott harcot a szemlélődés lelkületével.

Kedves testvérek, köszönöm nektek, hogy meghívásokkal okot adtok arra, hogy újra eljőjtek Taizébe. Áldjon meg titeket az Úr, őrizzen meg békességében és szeretetében!

Taizé története

A taizéi közösség alapításakor Roger testvér utat próbált előkészíteni a keresztények közötti szakadások és az emberi családon belüli ellentétek megszüntetésére. Taizében európai és más kontinensekről érkezett fiatalok tízezrei gyűlnek össze, hogy közösen imádkozzanak és hivatásukra, az emberek közötti béke és a kiengesztelődés előmozdítására készüljenek.

A kezdetek

Amikor a taizéi közösség alapítójától megkérdezik, hogy mi határozta meg döntéseit a kezdetekkor, legtöbbször anyai nagyanyjának emlékét idézi fel, aki az első világháború idején özvegyként élt Észak-Franciaországban. Három fia a fronton harcolt. Az ágyútűz idején nem akarta elhagyni házáat, hogy befogadhassa a menekülteket, öregeket, gyermekeket, várandós anyákat. Csak az utolsó percben távozott el, amikor már mindenkinek futnia kellett. Ettől kezdve mélyen áthatotta az a vágy, hogy soha többé senkinek ne kelljen átélnie azt, amit ő átélt. Egymással szembenálló keresztények gyilkolták egymást Európában: legalább ők engesztelődjenek ki egymás között, hogy azután megpróbálják megakadályozni az új háborút. Ősi protestáns családból származott. Hogy a maga részéről késelem nélkül megvalósítsa a kiengesztelődést, egy katolikus templomot kezdett látogatni anélkül, hogy övéi előtt ez hite megtagadásának jelévé vált volna.

Kockázatot vállalni a kor leginkább kiszolgáltatott embereiért és kiengesztelődni a katolikus hittel minden önmegtágadás nélkül: nagyanyjának ez a két törekvése kitörölhetetlen nyomot hagyott Roger testvér szívében.

1940-ben huszonöt éves. Újból háború tombol Európában. Több éve fontolgatja magában egy monasztikus közösség alapításának gondolatát, amelynek hivatása a kiengesztelődés lenne. Elhagyja szülőhazáját, Svájcot, ahol az életkörülményeket túl kényelmesnek találja. Franciaországban, édesanyja hazájában telepszik le, azért, hogy jelen legyen ott, ahol háború és veszély fenyegeti az embereket. Később így írt erről a döntéséről: „a hívő ember számára, minél inkább szeretné megtapasztalni Isten örökkévalóságát, annál inkább fontos, hogy emberi kiszolgáltatottságok és veszedelmek között éljen”.

Amikor Roger testvér házat keres Burgundia dombos vidékein, Taizében egy idős asszonynak meséli el tervét, aki a következőket mondja neki:

„Maradjon nálunk, olyan szegények, elhagyottak vagyunk.” Ő pedig úgy véli, Isten hangja ez, Istené, aki egy szegény asszony hangján szólal meg.

Taizé két kilométerre feküdt a demarkációs vonaltól, ami kettévágta Franciaországot. A házba, amit megvásárolt, a németek által megszállt területekről menekülő politikai foglyokat, főként zsidókat fogad be. 1940-től 1942-ig marad Taizében. Házi kápolnájában, egyedül, naponta háromszor imádkozik úgy, ahogy az akkor még csak tervezett közösség teszi később. Mivel a Gestapo többször is házkutatást tart nála, 1942 végétől 1944-ig, kénytelen elhagyni Franciaországot.

A közösség példázata

Amikor Roger testvér 1944-ben visszatér Taizébe, vele tart az a három első testvér, akikkel időközben találkozott. 1949-ben, heten elkötelezik magukat a monasztikus élet mellett: örökfogadalmat tesznek a cölibátus, a priornak való engedelmesség, valamint a szellemi és anyagi javak megosztásának vállalására. Roger testvér a közösség priorja. 1952-ben veti papírra a „Taizéi Szabályzatot”.

Igaz, az első testvérek protestáns származásúak, de a közösség túlmutat a reformáción, és már a kezdetektől a monasztikus közösségek családjában gyökerezik. Taizé tíz kilométerre fekszik a hajdan oly fontos Clunytól és nem messze van tőle Cîteaux, egy másik híres monostor. Roger testvér később szimbolikus jelentést tulajdonított ennek a földrajzi fekvésnek: „Taizé olyan, mint egy a monasztikus élet fájáról fakadó rügy. Biztos van valami jelentése annak, hogy Cluny és Cîteaux között telepedtünk le. Az egyik oldalon Cluny, emberségével, a mértékek és folytonosság iránti érzékével. Cluny, amely oly sok keresztényt vonzott azok közül, akik keresték az egységet magukkal és másokkal. A másik oldalon pedig Cîteaux, amit Szent Bernát újított meg, reformáló hévvel és az Evangélium kizárólagosságához való feltétlen ragaszkodásával, az azonnali szükségletek iránti érzékenységével. Nyomdokain járva szeretnénk összhangba hozni az azonnali szükségleteket a hosszú folytonossággal.”

Az évek során lassan növekszik a testvérek létszáma. 1969-től katolikusok is csatlakoznak. Ma kilencven különböző felekezetű és származású férfi él együtt a taizéi dombon, katolikusok és protestánsok, mintegy húsz nemzetből. A közösség pusztta létezésével a kiengesztelődés jele a megosztott keresztények és az egymással szembenálló népek között. Roger testvér szavaival kifejezve, „a közösség parabolája, példázata”.

Taizé hivatásának középpontjában áll a keresztények közötti kiengesztelődés. Ez a hivatás azonban nem válhat öncélúvá, sokkal inkább arra szeretné fölkészíteni a keresztényeket, hogy a kiengesztelődés, a bizalom és a béke kovászává váljanak a népek között és az egész emberi családban.

A közösség semmilyen adományt vagy ajándékot nem fogad el. A testvérek lemondanak személyes örökségükről is. Egyedül munkájukból tartják fenn magukat és osztoznak másokkal.

Az ötvenes években, amikor a közösség létszáma eléri a tizenkettőt, néhány testvér a világ szegény vidékeire költözik, hogy ott tanúságot tegyenek a béke mellett, és hogy együtt éljen a szegényekkel és a szenvedőkkel. New York, Észak-, Kelet-Brazília, Kenya, Korea és Banglades szegénynegyedeiben élnek néhányan kis testvériségekben (fraternitas). Az őket körülvevők életkörülményeiben osztozva próbálják támogatni azokat, akik oly sok problémájukra keresik a megoldást.

Roger testvér időről időre ellátogat ezekre a helyekre, hogy osztozzon a megpróbáltatásokban szenvedőkkel, vagy hogy fölhívja a közvélemény figyelmét egy adott helyzetre. Többször is járt már abban a New York-i negyedben, ahol szerzetes testvérei élnek. Chilébe utazott az ottani államszűny után, évről-évre visszatér egy Kalkuttai nyomortelepre, fölkeresi Dél-Afrikát, a földrengés sújtotta Dél-Olaszországot, Libanont, Haitit, a szárazságtól szenvedő Mauritániát, Madrasz külvárosát és Etiópiát. Minden évben ellátogat Kelet-Európába, ahol a közösség már több mint 25 éve kapcsolatban áll fiatalokkal és kevésbé fiatalokkal.

A fiatalok fogadása és az interkontinentális találkozók

1957-58 óta egyre több fiatal keresi föl Taizét. Portugáliából és Svédországból, Skóciából és Lengyelországból, majd más kontinensekről is érkeznek a fiatalok. Egyhetes találkozókön vesznek részt, ahol a hit forrásainak keresése áll a középpontban. 1987-től kezdve az arcok meg az afrikai és indiai ruhák sokszínűsége tanúskodik arról, hogy a találkozók földrészek közöttivé szélesedtek.

Az egyhetes találkozók immár nemcsak európai fiatalokat gyűjtenek egybe, hanem mintegy száz különböző nemzetiséget: Mexikótól Japánig, Zairétől Indiáig, Haititől Dél-Afrikáig. Megnőtt a Kelet-Európából érkezők száma: lengyelek, magyarok, horvátok és szlovének... Sok család is ellátogat Taizébe, hogy részt vegyen a családi találkozókön. Ha nem vesszük figyelembe azt a sok ezer átutazót, akik nap mint nap néhány órát töltenek Taizében, akkor nyáron hetente 3-4000 fiatal tartózkodik a dombon, míg ősszel és tavasszal 500 és 1000 között ingadozik a számuk.

Húsvét, Pünkösöd és Mindenszentek ünnepén különösen sok zarándok érkezik.

A déli kontinensek fiataljainak útiköltségét európai plébániák állják. Először Taizébe látogatnak, majd néhány hetet plébániákon töltenek. Az évszázadok során főleg Európából terjedt az Evangélium. Ma, ezek a fiatalok olyan országokból jönnek, ahol a hit erősebb és így részt vehetnek Európa újraevangelizálásában, az egyház tavaszának születésében.

Évek hosszú sora óta, életük értelmét kereső fiatalok százezrei fordultak meg Taizében, hogy egyazon központi témáról gondolkozzanak: miként lehetséges összhangba hozni a hitet és az elkötelezettséget, a belső lelki életet és az emberi szolidaritást. Fiatalok több nemzedéke talált rá Taizében a belső imádság értékére és az egyház egyetemességének valóságára. Ugyanakkor föléledt bennük a figyelem az emberi jogok és a nemzetközi problémák iránt, szívükben bizalom született az idegen népekkel szemben és elkötelezték magukat a béke és a kultúrák kölcsönös megismerésének gondolata mellett.

Naponta háromszor közös imádság gyűjti egybe a jelenlévőket a „Kiengesztelődés templomá”-ba, amit 1962-ben építettek és amit sokszor sátrakkal kell megtoldani. A taizéi énekek igen jellegzetesek: rövid, sokszor ismételt zenei mondatok. Különböző nyelveken ugyanazt az alapvető valóságot próbálják fölfedni. Ezek mindenki által gyorsan megérthető gondolatok, amelyek segítik a belső elmélyülést. Esténként a templomban a testvérek azok rendelkezésére állnak, akik szeretnék valakinek személyes kérdéseiket vagy nehézségeiket elmondani.

Minden szombat esti imádság egyben a fény ünnepe is: a húsvéti vigíliára való emlékezés. A keresztikont péntek este a templom közepére helyezik, és mindenki homlokával érintheti a keresztfát, ezáltal bízva jelképesen saját és mások terheit Istenre, hogy így elkísérje a megpróbáltatások közt élőkért szenvedő Föltámadottat. Ezt a szimbolikus jelentőségű szokást Roger testvér Moszkvából hozta magával.

1966 óta Szent András nővérei, egy 750 éve alapított nemzetközi katolikus közösség néhány tagja a szomszédos faluban telepedett le és azóta besegítenek a fogadással kapcsolatos feladatok végzésébe.

Amikor 1986-ban II. János Pál pápa Taizébe látogatott, zarándokként szólt a testvérekhez: „Áthaladtában letér az utazó a taizéi forráshoz, majd szomját csillapítván folytatja útját... Hadd fejezzem ki rokonszenvem és bizalmamat irántatok azokkal az egyszerű szavakkal, amelyekkel XXIII. János pápa, aki annyira szeretett titeket, köszöntötte Roger testvért: „Ó, Taizé, ez a kis tavasz!”

A bizalom zarándoklata a földön

1970-ben, Roger testvér fölveti az ifjúsági zsinat gondolatát, amelynek legnagyobb összejövételére 1974-ben kerül sor. Egy olyan időszakban, amikor a fiatalság elbátortalanodott és eltávolodott az Egyháztól, az ifjúsági zsinat sokakban keltett reményt, hogy részt vehet a keresztények közötti kiengesztelődés és a béke építésének megvalósításában. Ez a kezdeményezés 1979-ben a bizalom közös zarándoklatába torkollott, anélkül, hogy a zsinat gondolatát végleg elvetették volna.

Roger testvér 1982-ben, Libanonból teszi közzé felhívását, amelyben meghívja a fiatalokat és a kevésbé fiatalokat, hogy induljanak el a bizalom világméretű zarándoklatán. Ezzel a zarándoklattal a testvérek nem Taizé központú mozgalmat szeretnének elindítani, hanem minden fiataalt arra hívnak, hogy ott ahol él, váljon a béke zarándokává, a kiengesztelődés és a bizalom jelévé az egyházban és a világban. Arra szólítják fel a fiatalokat, hogy vállaljanak felelősséget lakónegyedük, városuk, falujuk és egyházközségük életében. Mindezt az összes generáció részvételével, a gyermekektől egészen a felnőttekig.

A zarándoklat előmozdítása végett, Roger testvér minden évben egy „Levél”-ben fordul a fiatalokhoz, amit a világ egyik szegénység sújtotta vidékén fogalmaz meg (Levél Kalkuttából,

Varsóból, Haitiből, a Sivatagból, Madraszból, Etiópiából...). Ezt a levelet 45 nyelvre fordítják le, hogy aztán egész évben alapul szolgáljon a találkozók elmélkedéseihez.

A Taizéi Közösség ennek a zarándoklatnak a keretében találkozókat szervez, ahol sok ezer fiatal gyűlik össze közös imádságokra nagyvárosok templomaiban és egyházközségeiben. Montréal, New York, Washington, Madrid, Dublin, Lisszabon és Brüsszel adott már otthont egy-egy ilyen alkalomnak. Néha Kelet-Európában is sor kerül találkozókra: Varsóban, Drezdában, Kelet-Berlinben... Az európai találkozók minden évben több tízezer fiatal tölti meg Párizs, Róma, London, Köln vagy Barcelona templomait. Madraszban interkontinentális találkozót szerveztek a testvérek, Ljubljánában és Pécsen pedig kelet-nyugati összejövetelt.

Az emberi élet tisztelete Roger testvért mindig is foglalkoztatja, diszkrét közbenjárása által néhányszor sikerült már megoldást találni néhány feszült helyzetre a világ válságövezeteiben. A fiatalok nevében nyilvánosan is föllép a béke érdekében. Azért, hogy ezeknek a fölszólalásoknak megadja szimbolikus jellegét, ilyenkor néhány, más-más kontinensről származó gyermek elkíséri, ezáltal jelezve azt, hogy nem saját érdekében szól, hiszen már nem fiatal, hanem azokért, akiknek a jövője veszélyeztetve van. Madridban találkozott a Szovjetunió és az Egyesült Államok nagyköveteivel. Az Egyesült Nemzetek főtitkárának, Perez de Cuellarnek pedig továbbította a fiatalok javaslatait, hogy miként válhatna az ENSZ a népek közötti bizalom megeremtőjévé. Egyik válaszában Perez de Cuellar ezt írta: „A bizalom zarándoklata, amin a Taizéi Közösség a fiatalokkal együtt vándorol, segít bennünket abban, hogy közel kerüljünk a béke ideáljához, amelyre mindannyian várunk.”

Taizé tehát a jelenkor nehézségein túllépve keresi azokat a kifejezési formákat és jelképeket, amelyek előre vetítik az egyház tavaszát. Olyan egyházét, amely az emberiség szívében „a kiengesztelődés, az osztozás és az egyszerűség földje.”

Roger testvér magyarul megjelent írásai

Források, válogatás Roger testvér írásaiból. OMC, Bécs, 1984

Szenvedélyes várakozással, Naplórészletek, elmélkedések, imák. OMC, Bécs, 1986

Soha ki nem alvó tűz, imák. Lámpás Kiadó, Abaliget, 1990.

Szeretetének tüze, A Taizéi Közösség alapítójának legfontosabb gondolatai. Vigilia Kiadó, 1991.

Kalkuttai Teréz anyával közösen:

Keresztút, OMC, Bécs, 1986.

Mária, a kiengesztelődés anyja, OMC, Bécs, 1988.

További, magyarul megjelent taizéi kiadványok

Teológia:

John testvér: *Zarándokok Istenben*. Biblikus tanulmány a hit zarándokútjáról az Ószövetségben. Agapé, Szeged, 1995.

Videokazetta:

Találkozás Roger testvérral. 2 x 52 perc, VHS PAL. I. rész: A Közösség születése; II. rész: A bizalom hálója. Les presses de Taizé, Taizé, 1994.

Taizéi zene magyarul

Imádkozzunk együtt. Énekek és liturgikus szövegek. Cselekvő Remény Alapítvány, Budapest, 1995. (ötödik javított és bővített kiadás).

Nagyheti rezponzóriumok. Válaszos énekek a nagyhét liturgiájából, orgonakísérettel. Cselekvő Remény Alapítvány, Budapest, 1995.

Jézus életem. 33 taizéi ének szólóversei és hangszeres kíséretei. Cselekvő Remény Alapítvány, Budapest, 1996.

Mindig áldd az Urat. 25 taizéi ének szólóversei és hangszeres kíséretei. Cselekvő Remény Alapítvány, Budapest, 1996. (2. kiadás).

Veni creator Spiritus. Zenekazetta 15 taizéi ének. Christianus, Budapest, 1991.

Te vagy a fény. Zenekazetta, 23 taizéi ének. Cselekvő Remény Alapítvány, Budapest, 1995.

A Taizéi levél kéthavonta jelenik meg húsz európai nyelven, nyolc oldalon, hírekkel a bizalom világméretű zarándoklatáról, távoli országok fiataljainak beszámolóival, bibliamagyarzatokkal, kiscsoportos beszélgetésekhez javasolt témákkal és kérdésekkel, rövid bibliai olvasmányokkal az év minden napjára.

Megrendelhető:

Taizéi Levél,

1124 Budapest,

Mártonhegyi út 47/b.

Tel./fax: (1) 20-23-468.